

BRASSÓ.

Bérmontelen levelek el nem fogadtatnak.

Előzetési árak:
Helyben kassza havi, vagy
hátréti postán külföldre
Egyes évre . . . 2 fr. — kr.
Félévre . . . 1 fr. — kr.
Negyedévre . . . 75"
Külföldre egész évre 10 frank.

Egyes szám ára 5 kr., a kapható
a kiadványban és ötéves újsá-
gát felköltőlektörjában.

Hirdetéseket (elvetve) a kiad-
ó hivatalban.

Hirdetések díja:

4 hasznos gúnymunka vagy
annak helybe 6 kr. Nagyból és
többből hirdetésenként kétfé-
re van. Minden egyes hirdet-
mény után más kétszáz 30 kr.
belváltási fizetés.

Felírt: kétszázéves évre 10 kr.

Hirdetéseket és felírtakat a kiad-
ó elfogadja.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

**Az E M K E. brassomegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek
hivatalos közlönye.**

Megjelenik hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőjéről írta.

Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

A szerkesztőjéről írtak:

F. J. R. VILMOS.

Készítők vissza nem adták.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolostor-utca 26. sz. a.

Idő kiadását az előfizetői pénz és hirdetések díjai.

A mi szomszédaink.

— Bevezető cikk. —

Midőn a rópirat ismételésével idők jutottunk, vetők a n-szebeni Telegraf. Roman 18-ik számát, melyben tanulságos dolgok vannak Slavic rópiratáról elmondva, „Végre — ugymond — még rendelkezésre állott a comitinek Slavic rópirata, helyesebben pamflete, mely a Tribuna egy jelzett, mint irodalmi termékét, a végre megszerezte, hogy Mocsonyi Sándor hírelt megrosta és a conferencia tagjai előtt egy mutassa be, mint a magyarok egyik agnokát, s ezt a pamfletet a conferencia tagjai között ki is osztották.” Hozzá került a pamflet N-Szebenbe, a rendes postán-e, vagy becsenpénz-e? Elég tudunk, hogy mi célra írta és küldötte be Slavic ezt Szebenbe. Célját el is érte a tribuna között. Ezek készítik ma a korandhoz intézendő emiklatort, melyről most azt mondják, hogy még legalább fél év kell hozzá, hogy elkészíthetők. Nem kell-e azt előbb Slavichoz recenzióra Bukarestbe küldeni?

De térjünk a pamflet ismertetésére. A VII. fejezetben elbeszél a memorandum történetét 1881-63, irgalmatlanul gyanasitja Babes Vencél és az ennek — mint ő írja — háta mögött álló Mocsonyi Sándort, mint a ki szerinte a budapesti nemzeti kaszinó tagja.

A nemzeti kaszinó — írja tovább — a magyar arisztokrácia clubja, egy neme a

magyar páholyoknak, a melybe csak is a régi? (g) magyar magnások utódi és némely gazdag egyének vétettek föl, a kik az arisztokratákkal családi összeköttetésben állának.

E kaszinó szögző szervezete, osztály és gazdasági szellemű fogja, a melyél jelenleg rendelkezik, lassankint Magyarországra urává fejlődött.

Tiszta Kálmán, a kit e kaszinó sok éven át támogatott, végre ennek egy határozata következtében visszalépett, a mostani magyar kormány pedig részben e kaszinó küldöttei, részben az ő védekezései körül került ki.

E kaszinó helybenhangyása nélkül, egyetlen törvényjavaslat sem kerül az országgyűlés elé s egyetlen közérdekű intézkedés sem történik.

Ma ezen kaszinó vezet az osztrák-magyar monarchia kettő ügyeit és már régóta működik ez a kaszinó azon, a román bajorokkal, mint kelet-európai társadalmi élet-jelző szoros és élelénk összeköttetésben lépjen. Ez a kaszinó tehát mindenképpen arra, hogy a románok elidegenedjenek Bécsről és az utal-koztatás.

Ilyenek írására csakis olyan vastag arczbőr képes, mint a pamflet írja.

A VIII. fejezetben egyszenen Mocsonyi Sándort vádolja, hogy a memorandum nem készítette el és nem juttathatott a korona elé.

A IX. fejezetben ismét a budapesti nemzeti kaszinó politikájával kinlódik. Ki-

kapnak a brassói románok is azért, hogy Prágába zarándokoltak a Slavic: tudta nélkül és derisvénktől orjog Ungaria ellen, Izgat a magnások és boér ok ellen, de azán vére mellett, hogy a magyar románok nem fognak egyesülni Ausztria ellen a magyarokkal. Hát ki is kérte föl őket erre?

A magyarok ellen a románok akárcs kivel harcolandók, a magyarokkal csak a szabadságot.

A Zársóban történelmi hazugságokkal metételei a történelemben járattan olvasóit. Lássunk egy párt ezekből is. A rigómezei ütköztetésben a magyarok nem vettek részt. A mikapolyi ütköztölt legelőbb Laczkovics erdelyi vajda adott jelt a hátrálás, mert nem akarta, hogy a győlt német (t. t. Zsigmond király) nyerve győzelmet. Hunyadi László, a derek oláh fiát Gá a lefejezték.

A török ellen magát kitüntetett Karóvát Mátyás magyar király 12 évig tartotta fogva a budai várban. Azért ugye, hogy a török ellen vívótul harcolt? A hazugság legnagyobbaként legutóbbi hagyunk.

Mihály vajda a vitéz halála a magyaroktól származik, a kik nem tűrték, hogy a románok nyugatúl közvetlen fesz-szerkötésbe lépjenek.” A többi mint valószínű bolondul bolondabbat elhagyjuk.

Az eddigiekkel eléggé megvilágított azaz állításokat, hogy a hivatalos Románia jó szomszédunk, a nem hivatalos — ebben az udabodjostól erélyesről tollasok — valószínűs török okai a hazai ro-

mánásra nézve, mert elvégre is ennek ártanak legjobbat.

Az engesztelhetlenek az ugynevezett tribunisták, élőkön itt Lucacsin paterrel, adt Slavicvial. Minden tekintélyes román össze-vissza rágal-mazva, lebuza, lepiszkola olyan miatt, mint nyilatan nem mernek kimondani, de a mire cizoloznak t. i. Ungaria romjain a Tiszáig Dacorománit terenteni. Lesz gondja kormányának arra, hogy ezen eszelők elvégre győzködésbe áll kerülnék. Lám a Tribuna, mint a „Székely Nemzet” idei 34. számban olvassuk, egy egész cikket szentel a „nemzet árulóinak”, mint a hogyan elvelezi azon románokat, a kik megszegtek a nagy-szebeni értekezletnek határozatát és (dölyleges részt vettek a le-lyt képviselő választásokban). Különösen neki meg Serban Miklós fogarsmegyei képviselő, a kit, a román nép megvere-tésének anatómájának sutja.

Azán azt mondja, hogy ezen „elveteműk ellen” a legjobb fejvegy az, hogy ha fellengere állítanak, mint ezzel ár-talmatlanokká válnak.

Vesse össze bárki a Slavic rópiratát a Tribuna ezen hangjával és tástást ártátja, hogy Slavic ma is a tribunisták hangadója, aza a nem hivatalos Románia az a műhely, melyből a hazai román népet bolondítják.

Helyesen jegyezte meg a „Székely Nemzet”, hogy: Szükség lesz bizonyos ut-mutatósokra, a melyek megfogják ér-

a kiadók foglalkoztatására, jatkára egész-ségére terelő a figyelmet és mint kesz-deményes küldtől figyelmét is magára vona.

Tulcsán hazytan az egyesület alkotásai közli, mivel halgatásan legfontosabbak, legmegsebbe memének tartom, a helyközvetítő iroda felállítását.

Első pillantásra az egyeszeren jövedelmű és a tisztességes speculacionális létezik. Azonban növekedett fejlődésében hivata van egyik legfőbbegység és legjelentősebb faktorává válni. Tuljuk mindannyian, mennyire el volt érzékes Magyarországon eddig a külföldi hatótul kétes existenciális, a kikre a felső magyar uriszlány nem statista gyelemről nevelésűt rábírn. Nem részesle-mozt most a dolgot. Csak annyit említek meg mint ropant háttára közteleni a M. D. E. elhelyező irodája a magyar népiségnek minden komoly barátját azaz, ha 145 folyólat terít nyerve és működés az egész ország kiterjedése mint egyesület megerősítve a társadalmi által a foba életműt, ugyanakkor ugyanannyi jóvalát, hogy magyar nőrök ad tisztességes kenyeret és hasznos munkákat.

Ez az az ott békéi beszámolt minden-ről, mit tudott: kossoni a halgatásig szives tömeget, és a bemutatott hajadót, vagyis a Maria D. E. ajálara az egyes halgatásosok szives jóindulatja.

TÁRSALOM.

Felolvasás.

(Folytatás az előző)

Mert mindig ezeket tartotta maga elé ezen egyesület.

Az alapbájakról (részbenben), a magyar országai tanítónk és nevelők érdekében elmozdították: az egyesület, a nemzeti nevelés ügyének társadalmi tudat való teljesítését, és a másik és majdnem fontosabb cél, a melynek az az első förtörmén csak említek, a mely fogott az az egyesületnek, hogy a társadalom támogatásához folyamodjék.

A tapasztalat ugyanis azt mutatja, hogy Magyarországon a növekvő mértékű rend-közl el a hungarozás, rendkívül alacsony fo-kon áll. A növekvő illendőség sehol a művelt nemzeteknél annyit előidézett, oly szökkelők, előidéz, esztendőket leányait nem az diete nevelik minők de tehettek, feres babokká; az általános műveltség pedig minden társadalmi osztály nőmél megközelítően alacsony fokon áll. A kivételnek tisztelő, de általánosságban így van.

Azt többi husz év sokat javított e részhöz.

De nem elég. A jövőre még nagyobb feladat vár. Ezt a feladatot vígzeni van hivata a „Maria Dorothea Egyesület” csak-hogy nem egyedi, hanem a társadalom köz-körműködésével; minden művelt magyar nőnek

helye van a abban az egyesületben, melynek a tanítónk csak mintegy a magvát kell, hogy lépezzék: és az egyesület által vállalt elvart elvart minden magyar nő kell, hogy a nara hatáskörében érvényesítse; hiszen csakis így fel-töltött alatt érkei el az ezen egyesület igazán magasra emelje, csakis így fel-töltött alatt teljesítheti maga elé tártat nehéz, de nemes feladatt. Ezen cél elérése, ezen feladat megoldására kál a magyar-társadalmi jobbjár-kant kezét foglalta a növekvő munkáival.

Tudjuk azt mindannyian, hogy egész családok érkezik, szellemi, vagyoni emelkedés vagy súlyosdása a családanyagnak a család le-gyakorlati okokból, szellemi színvonalán, józan boldokán, szorgalmat fordult meg.

Évett évi magát az egyesület feltejtette va arra, hogy ne csak a tanítónk és a nevelőknek, vagyé igénybe állókedvességét és munkavégző, de minden jószóz, józan gondolkodóan művelt magyar embernek is közös érdekük ezeken erővel költ törekedni.

Ezek után szinte nehézségre csak ujra visszatérni aha a trólis, saját hangba. Az öreg bégli már ugyanis végig járótára szerepelt. Többi fogott arra feltehotha, meg va-on hozozzák a ki lányunk?

Van bizony! 9 év alatt ugyazvala kraj-csára, gyűzelekből 10 ezer forintnyi tökélt gyűjtött össze magyarok és van ám egy eszmő neveléséje, nagyujára a kítölt örökölto fog: a Rókk Székérek Kon Kossárdok, Káloca Balassék futójából való emberbarátok, a kik immár jövőbenben nem fognak előleleket a

M. D. E.-ről sem, mikor a legmagasabbasb eszmák megvalósítását vezrik eddigi.

Vagyomból az egyesület immár feltejtette előtthott Budapestre; abban jelenleg hat munkaközpont tanítónk ápolnak, köztük a fiatalon megváltak lenőli kedő Póder Jankat. Engedjék el helyen ferőben bismulatot e fiatal lány iránt, a ki vakasság által meg lévővén szava minden életműködés, szellemi minden megvált, lelkünk minden erőtje arra fordítja, hogy környezetének örömét szerezze; válasszaqz alásd környezetét. Ez a vak lány igazán becsületese vált a magyar tanítónkban. A mi ilyenek a magyar munkaközpont tanítónk, adig megérdemlik hogy ő éretők általadjunk.

Hosszabb ideig lakón kívül a múlt évben huszhatallag 12 tanítónk lapot állított az or-tir honfőre. A második otthonra a Kolosvári gyűzeleken nagy buzgalommal és igen szép eredményrel.

Másik alkalom isténny a szeméti díj-róház, a hol nyaranta igen esemény díj-ró adhattat a munkában elcsigázott tanítónk, Eszenkvál a haza külföldből részében írt megváltást, a melyek általánosan a fűrd használt ál az az esztendő rendelkezésére.

Egyek tevékenységét tájk ki a fűrdarabon a tanítónk szakoszlány, melynek igen életre-való eszménye volt e telén az, hogy a legkít több tudósainkat meggyertre népszerű tudományos előadások tartására. Ezek az esték a „Jóvárosi elők találkozásiak nőtők ki maradtak.

A mulban nevezetes momentum volt a kidárvésseli kiállítás, mely a kiadót vássa,

